

פרוטוקול ישיבת מועצת עיר מן המניין 66.19
שהתקיימה ביום רביעי - ו' באב התשפ"ב 03/08/2022
בחזר הישיבות בבניין העירייה

נוכחים ה"ה:
 צביקה ברוט, יהודה הרוש, טל אסיג, אסתר פרון, ענבל פלאח, אלי יריב,
 ויקטור טל, לאה בם, רחל גדרון, שמעון כהן סבן, שמעון ועקנין, אילנה נג'ר,
 אירנה גנין.

חסרים ה"ה:
 אנסטסיה סהר, איציק דריקס, רפי ברנז, אורי בוסקילה, יצחק אסקפה, אריה
 זיידן, ירון לוי, לב טופור, אושרת חבר אזולאי, קטי פיאסצקי, יבגני
 איזנשטט, ויקטור וולדשיק.

מוזמנים ה"ה:
 דורית מוריה – מרכזת ישיבת המועצה, עו"ד חנה כהן – היועמ"ש.

סדר היום:

1. שאילתא.
2. בקשה להארכת שירות.
3. בקשה לעבודה נוספת.
4. שונות.

צביקה ברוט: הישיבה נפתחה, חברים, ערב טוב לכולם. אירנה, ברוכה הבאה. דורית מתחילה, בבקשה.

דורית מוריה: אני מתכבדת לפתוח את ישיבת מועצת עיר מן המניין 66.19. כהרגלנו בקודש אנחנו שמחים בשמחתם של רפי ברנז על הולדת נכדו, שמעון כהן סבן על בר מצווה לנכדו, אליס עוזיאל על חתונת הבן, מאיר מילוא נולד לו בן, ואלעד טלקר, עורך דין בשירות המשפטי התחתן (מדברים ביחד) מזל טוב. להבדיל, אנחנו משתתפים בצערם של מאיר נחמיאס ושרה יוליזרי על מות האם, נוי סיגל על מות האב ומירי מסיקה על מות האב.

צביקה ברוט: שידעו רק שמחות.
דורית מוריה: אמן. אנחנו מבקשים לאשר פרוטוקולים 62.19, 63.19, 64.19, 65.19 מה-16.6.22.
יהודה הרוש: פה אחד.
דורית מוריה: פה אחד, תודה רבה.

הצבעה: פ"א

סעיף 1 - שאילתא

דורית מוריה: אנחנו עוברים לסדר היום. נושא מספר 1, השאילתא שהגישה אילנה נג'ר.
צביקה ברוט: בבקשה.
אילנה נג'ר: בימים אלה, טוב, אתם כבר לא נמצאים שם, חזרתם, נמצאים, כשזה היה בעיתון זה היה בימים אלה.
צביקה ברוט: אילנה נג'ר: כן. כבר הספקתם לחזור, כי לקח זמן.
דורית מוריה: זה היה קצר.

אילנה נג'ר: נכון. בימים אלה נמצאים ראש העיר מר צביקה ברוט ושני סגניו, מר יהודה הרוש ומן ירון לוי במנהטן, ניו יורק, לשם חתימה על ברית ערים תאומות. הביקור נערך בלא ידיעת חברי מועצת העיר וללא אישורם כמתחייב בחוזר מנכ"ל משרד הפנים. בתקופה זו שהציבור בישראל נאנק תחת יוקר המחיה ראוי כי נבחרי הציבור ישמשו דוגמה, יימנעו מבזבוזים מיותרים ויפנו את כספי משלמי המיסים לטובת הקלה על הציבור. את הכספים האלה צריך להשקיע בהארכת ימי הפעילות של בתי הספר של חופש גדול שיקלו על ההורים והעובדים, או להפנות לקשישים

ולניצולי שואה שחיים מתחת לקו העוני ולא לטיסות ובתי מלון בניו יורק על חשבון תושבי בת ים, ואתה רואה, לא הזכרתי פה את האנשים עם המוגבלות שאותם בכלל החרגת לחלוטין. להלן השאלות שאני מבקשת את התייחסותן: בהתקיים כל התנאים הבאים, ראשית הרשות המקומית, מה זה? רשאית, סליחה, את כתבת, לא אנחנו.

יהודה הרוש:

רשאית הרשות המקומית לממן עלויות נסיעה של נבחרים בשכר לחו"ל, עלויות טיסה והחזר הוצאות. הנסיעה לחו"ל היא במסגרת תפקידו ולצורכי תפקידו של הנבחר ברשות המקומית. הנסיעה אושרה על ידי מליאת מועצת הרשות המקומית וזאת לאחר שהוצגו בפניה במסגרת ההזמנה למליאה, אישור מנכ"ל או מזכיר הרשות המקומית, שלפיו הנסיעה היא במסגרת תפקידו ולצורכי תפקידו של הנבחר, לצורכי הרשות המקומית, תוך פירוט מטרות הנסיעה וכן אישור של גזבר הרשות המקומית, לכך שקיים תקציב לצורך מטרות אלה במסגרת תקציבה המאושר של הרשות המקומית וכי הרשות מסוגלת לעמוד בהוצאות אלה כולל פירוט של עלויות הנסיעה. אם יש ברשות חשב מלווה, נדרש גם אישורו של החשב המלווה. לאור האמור לעיל אבקש לדעת: 1. מדוע לא הובאה הנסיעה לאישור מועצת העיר כמתחייב בחוזר מנכ"ל? בואו, אסור לנו לשכוח, שלושה ימים קודם הייתה מועצת עיר, ואם אתם אז לא ידעתם, אז מתי ידעתם? כן? 2. מי אישר את נסיעתם של השלושה והאם הצטרפו לביקור נציגים נוספים או עובדים נוספים שאנחנו לא יודעים, שהם לא מקרב נבחרי הציבור? מה עלות הנסיעה כולל לינה, אוכל ויתר ההוצאות הנלוות שמומנו מהקופה הציבורית? האם ראש העיר וסגניו טסו במחלקת תיירים או במחלקה ראשונה ובאיזה מלון התארחו? מדוע ראש העיר לקח עמו שניים מסגניו וכל זאת כאמור במימון הציבור? מה הרלוונטיות של נבחרי ציבור אלה לחתימה הברית והאם לא היה ראוי להסתפק בנציג אחד של הרשות? לבת ים יש ברית ערים תאומות עם כ-11 ערים ברחבי העולם, מדובר בברית סמלית שלא ברור מה הערך והתרומה שלה למען תושבי בת ים. מדוע חתם ראש העיר ובליווי סגניו על ברית נוספת וכיצד תתרום, כמובן לא ברמה המעשית, ל-150,000 תושבים של בת ים? בדוח מבקר המדינה משנת 2016 שעסק בנסיעות נבחרי ציבור ועובדי ציבור ברשויות המקומיות לחו"ל נכתב: "לדעת משרד מבקר המדינה ראוי כי נסיעות לחו"ל בתפקיד יתבצעו בהתאם לתכנית עבודה שנתית

אילנה נג'ר:

סדורה המציבה יעדים מתוכננים, קובעת מי הם העובדים הרלוונטיים לקידום יעדי הנסיעה וקובעת אומדן תקציבי לכל נסיעה". אבקש לקבל לידי את תוכנית העבודה בה יש התייחסות מפורטת לנסיעה זו לרבות היעדים והעובדים הרלוונטיים לקידום יעדי הנסיעה.

דורית מוריה:

התשובה לשאלתא של חברת המועצה אילנה נג'ר: אנו מכבדים את פנייתה של חברת המועצה מהאופוזיציה, אך למען הגילוי הנאות יש לציין כי היא מייצגת מפלגה שנציגיה נעצרו והועמדו לדין באשמה ששלחו יד, נציגיה נמצאים גם פה בשולחן הזה. מאוד מעניין.

אילנה נג'ר:

(מדברים ביחד)

אילנה, סליחה, לא הפריעו לך, לא מפריעים באמצע, תודה.

צביקה ברוט:

וחלקם אף הודו והורשעו בעבירות של שחיתות ציבורית כנגד תושבי בת ים.

דורית מוריה:

מי זה חלקם? אתם מדברים ברבים, אני רוצה להבין.

אילנה נג'ר:

אילנה, את שואלת שאלות, את לא נותנת תשובות. תודה.

צביקה ברוט:

כתוצאה מכך הם הביאו את קופת העירייה לכדי פשיטת רגל, הטיסו לחו"ל משלחות בעלויות של מאות אלפי שקלים על חשבון התושבים, והעלו את הארנונה לשיא של כל הזמנים כדי לממן זאת.

דורית מוריה:

אתם צריכים להתבייש.

אילנה נג'ר:

בכל הכבוד הראוי הם האחרונים שילמדו.

דורית מוריה:

למה אתה שותק? גברת פרון, למה את שותקת?

אילנה נג'ר:

(מדברים יחד)

אילנה, ברשותך, ברשותך. אנשים רוצים לשמוע. בהפרעה הבאה, היא מתחילה לקרוא את הכול מההתחלה. תודה.

צביקה ברוט:

לכן, בכל הכבוד הראוי, הם האחרונים שילמדו את תושבי בת ים מה הוא ניהול תקין, ניקיון כפיים ועבודה מקצועית. כיום הנהלת העיר הביאה לאיזון תקציבי, הקימה הנהלה מקצועית, חיסלה את הגירעון ובעיקר העבירה את בת ים להיות בשורה הראשונה של הערים המובילות בישראל. כתוצאה מכך בחרה מנהטן בעיר בת ים לצורך הסכם ערים תאומות וכבר בנסיעה, סליחה, וכבר בנסיעה הראשונה הושגו מיליון וחצי שקלים שיועברו לקופה הציבורית בתקופה הקרובה. אנו

דורית מוריה:

מאחלים לעיר עוד הצלחות רבות כאלה ומבטיחים שהעיר לעולם לא תחזור עוד
לאחור.

צביקה ברוט: תודה רבה. סעיף הבא.

לאה במ: אפשר להתייחס?

(מדברים יחד)

יהודה הרוש: זה שאילתא זה לא דיון...

צביקה ברוט: זה שאילתא. בסוף בשונות. בשונות. בשונות. בשונות אפשר יהיה.

סעיף 2 - בקשה להארכת שירות

צביקה ברוט: סעיף הבא, בקשה להארכת שירות. רק להסביר להם מה זה שנייה.

דורית מוריה: כן. רחל שריקי היא עובדת שלנו שחצתה,

עו"ד חנה כהן: מנהלת מחלקת רישוי.

דורית מוריה: מנהלת מחלקת רישוי בהנדסה. היא חצתה את הגיל שניתן היה להאריך לה אלא

אם כן באישור מועצה, לכן אנחנו מבקשים את אישור המועצה. הצעת החלטה:

מועצת העיר מאשרת הארכת שירות לעובדת רחל שריקי עד ליום ה-31.12.22.

אילנה נג'ר: אני חושבת שזה מיותר, האריכו את העבודה עד גיל 71, אני לא חושבת, ...

יהודה הרוש: לא, זה לא מיותר.

דורית מוריה: עוד לא, אילנה, לא

אילנה נג'ר: אני יודעת שאני קראתי ברשות המקומית,

(מדברים יחד)

אלי יריב: צריך אישור מועצה.

(מדברים ביחד)

דורית מוריה: צריך אישור מועצה, חברים, לפי החוק,

אילנה נג'ר: אין בעיה, אין בעיה,

דורית מוריה: אז פה אחד, תודה רבה. אני עוברת לסעיף הבא.

הצבעה: פ"א

אירנה גנין: אבל כתוב בחוק ככה שאם בעבודה צריכים את העובד,

דורית מוריה: נכון.

אירנה גנין: אז כן, אני זוכרת,

אילנה נג'ר: אני קראתי את זה גם.

(מדברים יחד)

*****מר יצחק אסקפה נכנס לשיבה*****

סעיף 3 - בקשה לעבודה נוספת

דורית מוריה: אנחנו כבר מסיימים. סעיף מספר 3, בקשה לעבודה נוספת. אני הפעם כן מציינת, אני גם שלחתי לכם את החומרים, כי זה לא מבחינת קושי כלכלי אלא עבודה נוספת כי יש לה יום בשבוע שהוא פנוי לה. הצעת החלטה: המועצה מאשרת עבודה נוספת לעובדת גיאורג פטרינוב, לעובד.

צביקה ברוט: דורית מוריה: עובד, סליחה, סליחה, בדרך כלל עובדות סוציאליות עובדות, מתנצלת. לעובד גיאורג פטרינוב, שעות עבודתו לא ייפגעו בשעות עבודתו בעירייה. פה אחד?

יהודה הרוש: פה אחד.

צביקה ברוט: כן, פה אחד.

הצבעה: פ"א

סעיף 4 - שונות

דורית מוריה: תודה רבה. סעיף 4 שונות. כן, ראש העיר, בבקשה.

צביקה ברוט: אני רוצה להתייחס ברשותכם לסוגיית ההסכם עם מנהטן כדי למסור דיווח למועצה. הנסיעה, בניגוד אגב למה שנאמר בסעיף הראשון בסדר היום, לא הייתה שלושה ימים אחרי מועצת העיר, היא הייתה הרבה אחרי. ההזמנה שלנו לשם התקבלה בערך חודשיים, המועצה הייתה ביום רביעי ואתם טסתם ביום ראשון.

אילנה נג'ר: לא הייתה מועצה באותו יום, אילנה.

צביקה ברוט: כי היית אמור להרצות בערב של האנשים המוגבלים ולא הופעת. אמרו: מצטערים, ראש העיר נסע לארצות הברית. מזה ידענו שאתה בארצות הברית. זה הכול.

צביקה ברוט: אבל יש פה נח בשבע שגיאות.

אילנה נג'ר: תמיד אני כותבת נח בשבע שגיאות. גם שלחת אותי למי שאמר לי, הכול בסדר.

צביקה ברוט: לא את, מי שכותב לך, מי שכותב לך, לא את.

אילנה נג'ר: נכון. נכון.

צביקה ברוט: הוא כותב נח בשבע שגיאות, לא את. אבל אילנה, בלי עצבים, תקשיבי.

אילנה נג'ר: אני לא עצבנית בכלל.

האגף המוניציפלי

צביקה ברוט:

אילנה נג'ר:

צביקה ברוט:

אז בלי להיות רגועה תקשיבי.

כן.

אבל אני אומר את זה רגע לכולם. המועצה שהייתה כאילו, קודם כול זה 5-6 ימים לפני, לא 3, בוטלה. אם היית בודקת ביומן, היא בוטלה. לא הייתה ישיבה באותו חודש. זאת גם הסיבה שאנחנו עושים היום ישיבה מן המניין למרות ששבוע הבא יש לנו עוד ישיבה על תב"רים, אבל לא איחדנו את זה כי אנחנו רוצים לעמוד במניין 10 ישיבות השנה, ולכן יש היום ישיבה מן המניין, למרות שסדר היום הוא דל, אבל היה חשוב לנו לקיים אותה ולראות את החברים, ולכן לא הייתה ישיבה. היה, אני לא זוכר בדיוק, חודש, חודש ושבוע לדעתי בין הישיבה האחרונה לשם. אני אוציא לך את התאריכים ואתה תתנצל גם על זה בסוף.

אילנה נג'ר:

מה זה גם?

צביקה ברוט:

לא, זה לא, זה לא נכון.

אילנה נג'ר:

צביקה ברוט:

בסדר, אילנה, את טועה. בסדר, אבל לא משנה, בכל מקרה, שנייה, ההזמנה התקבלה, דובר על זה כמובן במשך שבועות ארוכים, אבל ההזמנה והאישור לתאריך התקבל זמן מאוד קצר לפני, אני לא זוכר בדיוק, אבל סדר גודל של 10 ימים לפני, משהו כזה, יהודה אולי זוכר בדיוק את התאריך ולכן אי אפשר היה להביא את זה. זה אושר על ידי היועמ"ש. אגב, המקרה קודם שהיה לאסתר ולי ב-2019 עם קנדה גם במשרד הפנים בדקתי את זה ואמרו שאין בעיה עם זה. כשיש מקרים שההזמנה לא מתאפשרת, אפשר בדיעבד. זה לא חוק, זה חוזר מנכ"ל, ולכן כשיש מקרים חריגים זה מאפשר לעבור ולהגיש את זה בדיעבד וזה הכול, וזה היה המקרה. עכשיו, רק כדי לעדכן באמת את המועצה, אנחנו מתרגשים מאוד ושמחים על הדבר הזה. אנחנו העיר היחידה בארץ והשנייה בעולם אחרי סיאול שזכתה לכבוד הזה, ובעצם ברית ערים תאומות יש לה בעצם שתי, נקרא להן, שני מסלולים שבהם אפשר ללכת. הראשון, לפעמים זה רק סתם תעודה על הקיר ובעצם זה באמת מה שעשו לאורך השנים ברוב המקרים כי לפעמים לא היו איזה שהן מוטיבציות, אגב, בשנים יותר מוקדמות הייתה חשיבות גם לדקלרציה. במקרה הספציפי הזה יש קודם כול חשיבות עצומה לדקלרציה שאחת הערים, הרובעים, במקרה הזה, החשובים בעולם רוצה באמת לשתף פעולה עם בת ים. מהצד השני אנחנו כן נערכים לעשות פה בדיוק כמו שחלק גדול מהערים התאומות לאורך

השנים כן משתפות פעולה עם בת ים כמו ברלין וכולי וזה לא סתם תעודה על הקיר, גם פה מתוכננים, חבל נועם לא נמצאת פה, אבל היא יכולה להביא באמת את כל התוכנית, לימודים משותפים בזום של תלמידים, עבודה משותפת בנושא קשישים, עבודה בנושא איכות הסביבה, הם מאוד חזקים בזה. וכמו שנשיא הרובע אמר אגב בטקס, מנהטן יכולה ללמוד מבת ים על ניהול תקציבי נכון, הוא עשה את שיעורי הבית שלו, ואנחנו יכולים ללמוד מהם בהמון המון נושאים. אגב גם בעבודה עם ילדים עם צרכים מיוחדים, הם הזכירו את זה כמשהו שאצלם הוא, לנשיא הרובע מאוד מאוד חשוב לגביו. ואז אמרתי לו, זה משהו שאנחנו מאוד נשמח באמת לנסות לראות איך לשתף אולי פעולה, אז לכן אנחנו מאוד מאוד שמחים על שיתוף הפעולה הזה ועל אלה שעוד יבואו. אנחנו נערכים, בואו נגיד, יש לנו כרגע, בששת החודשים הקרובים, סדר גודל של כמה נסיעות שאני לא יודע כמה מהן יצאו לפועל וכמה לא, אבל אני נותן רגע את הרשימה המלאה. כמובן שכל הנסיעות האלה, ככל שהן יצאו לפועל, יהיו רק אחרי שיאושרו גם על ידי הגזבר, לפי הנוהל המקובל. אגב, צריך להגיד, חנה כרגע עובדת עם דורית על נוהל נסיעות מעודכן, כי בעצם הנוהל האחרון משנת 2012 צריך לרענן אותו. גם חוזר מנכ"ל השתנה בחלק מהדברים של שנת 2018 לעומת החוזר הקודם. נכון? ב-2018 היה התיקון?

17' ו-18'.

עו"ד חנה כהן:

17' ו-18', אז ב-18' היה תיקון ל-17', לכן כרגע עובדים על הנוהל. ברגע שהנוהל יהיה מגובש אז יהיה הרבה יותר קל לעבוד דרכו בצורה מסודרת ושקופה.

צביקה ברוט:

נו, אז בכל זאת השאילתא עוזרת במשהו.

אילנה נג'ר:

לא, זה התחיל, חנה, מתי התחלתם לעבוד על זה? לפני חודשים.

צביקה ברוט:

חודשים.

דורית מוריה:

כן, ברור, ברור. גם הכסף של המיליון וחצי הבאת אותו רק באותו יום, גם זה ממזמן. די, נו באמת צביקה, בוא.

אילנה נג'ר:

רגע, איזה ממזמן? רגע, מה זאת אומרת?

צביקה ברוט:

הכול בסדר.

אילנה נג'ר:

לא, תסבירי, תסבירי.

צביקה ברוט:

הכול בסדר, תמשיך. צביקה, אין לי מה להסביר, זה היה במאמר בסוגריים.

אילנה נג'ר:

אבל אמרת דבר חמור עכשיו, תסבירי אותו.

צביקה ברוט:

האגף המוניציפלי

אני אמרתי, אתה אמרת שאתה נסעת והבאת איתך מיליון וחצי לאיזה גינה ציבורית לבנות פה. המיליון וחצי שהובטח לך זה לא ממנהטן. תודה.	אילנה נג'ר:
זה חד משמעית כתוצאה מהסכם,	צביקה ברוט:
אה, זה ממנהטן? או-קיי. אני כל חודש אתן שאילתא לראות אם מנהטן שלחו מיליון וחצי לעירייה.	אילנה נג'ר:
סיימת?	צביקה ברוט:
כן.	אילנה נג'ר:
יופי. תקשיבי גם מדי פעם. חד משמעית זה כתוצאה מהעסיקה עם מנהטן.	צביקה ברוט:
או-קיי.	אילנה נג'ר:
המפגש שהיה לנו שם כלל מפגש עם אנשי עסקים שרוצים להשקיע בבת ים, הם קוראים לזה, אגב, השקעה ולא תרומות. אסתר מובילה את זה כבר שנים עם הרבה מדינות, בהן קנדה וגופים אחרים.	צביקה ברוט:
קנדה זה לא מנהטן.	אילנה נג'ר:
מה הקשר?	צביקה ברוט:
אתה אמרת קנדה.	אילנה נג'ר:
קנדה תרמה לאורך השנים פי כמה מזה.	צביקה ברוט:
נכון. אבל זה לא קשור למנהטן.	אילנה נג'ר:
לא, אני אומר שבדיוק כמו שבמקומות אחרים תורמים, סכומים הרבה יותר גדולים, דרך אגב, לאורך השנים, גם פה יתרמו לנו, יש לנו כרגע תרומות מאוד מאוד גדולות שאמורות להגיע גם ממקומות אחרים, זה לא קשור לזה.	צביקה ברוט:
אני מאוד אשמח.	אילנה נג'ר:
אני שמח שאת שמחה. לפחות הצלחנו לשמח אותך.	צביקה ברוט:
מאוד.	אילנה נג'ר:
אז רגע, אז רק כדי למסור את העדכון, כרגע יש לנו,	צביקה ברוט:
אמרת שיש כמה נסיעות,	שמעון ועקנין:
4 או 5 נסיעות שמתוכננות בשנה הקרובה.	צביקה ברוט:
למנהטן?	אילנה נג'ר:
לא. אני מניח שלא כולן יצאו אל הפועל, אבל בכל זאת אני פורש את כולן כרגע ואנחנו נצטרך להחליט מה כן ומה לא. יש נסיעה לטורקיה שמתוכננת, שמי שהזמין	צביקה ברוט:

אותנו זה הטורקים, הטורקים שבעצם ביקרו פה מהעיר אדירנה והם היו פה בערך לפני 3-4 חודשים, יש לנו איתם ברית ערים תאומות והם הזמינו אותנו על חשבונם לביקור גומלין כשרוב הביקור עליהם וחלקו עלינו. כמובן גם פה זה יעבור את כל האישורים. אם בסוף ניסע, היינו אמורים לנסוע, לדעתי, ביוני, ואז, אני לא זוכר למה, קורונה או סיבות אחרות זה ירד מהפרק.

אזהרת מסע.

דורית מוריה:

אחה, הייתה אזהרת מסע לטורקיה. נכון, אזהרת המסע לטורקיה זה בוטל, ולכן אין כרגע תאריך, אבל זה יהיה כנראה איפה שהוא עוד קצת לפני החגים או אחרי החגים. נסיעה נוספת לנו יורק לאיסוף תרומות בסוף השנה. יש לנו נסיעה לברלין, לעיר התאומה, כנראה באזור אוקטובר, ונסיעה נוספת לבודפשט בהזמנת הקהילה היהודית.

צביקה ברוט:

אין ליפן?

אילנה נג'ר:

אם יהיו שם תרומות לבת ים אני מבטיח לך שניסע גם לשם.

צביקה ברוט:

בטוח שתיסע.

אילנה נג'ר:

סיוט של טיסה, זה קטסטרופה.

דורית מוריה:

אנחנו מסתדרים.

יהודה הרוש:

לא. 12 שעות. רק אין טיסה ישירה.

צביקה ברוט:

וכמה אנשים מתלווים לנסיעה כזאת לתרומה?

אילנה נג'ר:

בנסיעות תרומות בדרך כלל זה אדם אחד או שניים. בזמנו לקנדה נסענו שניים. אני כרגע מתוכנן לנסוע לבד לנו יורק. בנסיעות שבהן יש ערים תאומות, אז מי שמתלווה בדרך כלל זה או הסגנים או חלקם, או אף אחד מהם, ובדרך כלל מנהלת קשרי החוץ אצלנו שזו נועם לנצברג, שהיא עובדת עירייה. מה עוד? עוד שאלות?

צביקה ברוט:

אולי פעם אחת ניסע כולם ביחד ונממן חצי מהכסף, מה הבעיה?

שמעון ועקנין:

שנייה, שנייה, הודעה לכל חברי מועצות העיר, שהטורקים באדיבותם הזמינו כמות גדולה של אנשים על חשבונם,

צביקה ברוט:

כי גם הם באו.

אסתר פרון:

כן, אגב הם באו לפה עם משלחת,

צביקה ברוט:

גם עם ראש עיר לשעבר.

אסתר פרון:

האגף המוניציפלי

צביקה ברוט:

בדיוק, אמיתי, בדיוק, שניים, אסתר. תקשיבו, באה לפה משלחת מהעיר אדירנה ואנחנו בתמימותנו חשבנו שבא ראש העיר עם שני נלווים. מילאו את הדר הישיבות ברמה שישבו גם מאחורה, הם היו איזה 25 אנשים, הוא הביא את חברי מועצת העיר, ראשי ערים לשעבר, יועצים, את כולם. אבל ראשי העיר לשעבר זה יפה מאוד. הם כאילו לא מהמפלגה שלו אבל הם תומכים בו, אני בטוח שפה זה יהיה אותו דבר. בקיצור, הם כבר אמרו לנו שמי שירצה, אמנם לעירייה אסור לממן חברי מועצה שאינם סגנים בשכר אלא אם כן יש זיקה לתפקידם, אבל הם מזמינים את הרוב על חשבונם ... אז אם יהיו חברי מועצה שירצו לשלם בעצמם את החלק הנוסף, הטורקים כבר הואילו להגיד שהם ישמחו לממן את החלק שלהם.

צביקה, כשהטורקים היו פה, יכלו לזמן גם את חברי מועצת עיר.

דרך אגב, גם נציגות טורקיה בישראל הוזמנה, הם עושים איזה ...

אבל חברי המועצה שלנו יכלו, (מדברים ביחד) בזמן שהיו פה הטורקים, הרי הם ישבו פה, נכון?

כן.

יכלו לזמן גם את חברי,

כן, אבל למען האמת לא ידענו שהם מגיעים עם משלחת כל כך גדולה. אמרו לנו ראש העיר מגיע, חשבנו שלושה אנשים. (מדברים יחד) רגע, אגב, אילנה, שלא תגידי שלא ידעת,

שמה?

הוא אמר מרוקו. אנחנו מנסים לעבוד, מנסים, כי זה אני חושב חשוב מאוד לקהילת יוצאי מרוקו בבת ים, פנה נציג מהשגרירות המרוקאית בישראל למרכז השלטון המקומי. פנו לערים שמעוניינות לבצע איזה שהוא שיתוף פעולה איתם. ענינו בחיוב, אני מקווה שכתוצאה מזה גם יהיה לנו שיתוף פעולה עם מרוקו. (מדברים ביחד) יהודה, שנייה, שנייה. אילנה תשלים רק מילה.

אני מציעה, אני מציעה כאזרחית ותושבת העיר בת ים, וכאדם שמתנדב 35 שנה לעולם לא לקחת אף מתנדב או אף חבר מועצה על חשבונכם, אלא על חשבוננו מי שרוצה לנסוע.

למה לא אמרת את זה כשלקחו 25 נציגים מעיריית בת ים?

מי? מי?

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

אילנה נג'ר:

צביקה ברוט:

אילנה נג'ר:

יהודה הרוש:

אילנה נג'ר:

האגף המוניציפלי

מההנדסה.	יהודה הרוש:
אתה תבקש, תבדוק. קודם כול, אני חברת מועצה 3 שנים.	אילנה נג'ר:
אם תרצי לבוא איתי למרוקו אני אשמח.	יהודה הרוש:
לא, אני לא אסע איתך למרוקו, רק על חשבוני... אם אני אשלם אני אסע. אם לא	אילנה נג'ר:
אני לא אסע.	
(מדברים ביחד)	
רגע, לאה, ברשותך, שנייה, אני כן רוצה רק להגיד לאילנה משפט. אני חושב שזה	צביקה ברוט:
לגמרי לא בושה. אם יש חברי מועצה, ויש פה חברי מועצה או סגנים או בעלי	
תפקידים סביב השולחן הזה שבאמת קורעים את עצמם מבוקר עד ערב. אגב,	
לפעמים אפילו יותר מעובדים שלנו שעובדים פה, וגם מביאים הישגים לעיר, אז	
אם הם טסים במסגרת תפקידם זה בסדר גמור שהעירייה תממן להם את הכרטיס.	
כן, סגנים מקבלים משכורת 35-40 אלף שקל, שייסעו על חשבונם.	אילנה נג'ר:
אבל אילנה, שנייה, זה משפט דמגוגי. מה זה סגנים מקבלים משכורת? קודם	צביקה ברוט:
כול, גם אדם שלא מקבל משכורת, על אחת כמה וכמה, אם מחר רחל תיסע מטעם	
העירייה, (מדברים ביחד) ליוון, בדיוק, ליוון למשל או משהו שקשור לתיק שהיא	
מחזיקה,	
זה סיפור אחר.	אילנה נג'ר:
(מדברים ביחד)	
רק על זה מדובר.	יהודה הרוש:
רק על זה מדובר.	צביקה ברוט:
הוא אמר על חשבון הנוסע.	דורית מוריה:
אני אמרתי על חשבונך. כאילו כל אחד על חשבונו כמובן. רגע, רגע, משפט אחרון	צביקה ברוט:
שלי באמת, אני סתם מורח את זה והבטחתי ללאה, אני כן התחייבתי ואני חוזר על	
ההתחייבות שוב: לעולם לא יהיה פה דברים שהיו... בעבר, לא יהיו משלחות	
מנופחות ולא יצא אף אחד שלא קשור לתפקידו.	
אל תדאג, בשאילתא הבאה אני אגש לגזבר ואני אבקש שיוציא את כל הנסיעות	אילנה נג'ר:
של הקודמים, ...	
את רוצה שאני אביא לך... (מדברים ביחד) משפט אחרון,	צביקה ברוט:
רק משפט אחד אני רוצה, באמת.	אילנה נג'ר:

האגף המוניציפלי

צביקה ברוט: אבל תקשיבי אחרי זה גם לתשובה.

(מדברים ביחד)

*****מר אלי יריב ומר ויקטור טל יצאו מהשיבה*****

יהודה הרוש: הערה קטנה אני יכול?

צביקה ברוט: רגע, רגע, לא, לא, שנייה, לפי סדר, כי לאה כבר שעה מחכה.

לאה בם: אני רוצה,

צביקה ברוט: רגע, רגע, שנייה, לאה ואז אילנה להשלים, בסדר?

אילנה נג'ר: רק משפט אחד וזהו, בזה אני מסיימת. לא, אחרי לאה כמובן. סליחה. מחילה.

צביקה ברוט: אני רק אגיד, אילנה, בקשר למה שאמרת, אני בכוונה לא מביא את זה לפה, אני

לא חושב שזה נכון. יש לי בחדר, הוצאתי 15 שנה אחורה כדי להיות מסודר.

אילנה נג'ר: אל תדאג, אני אבקש מהגזבר, אני אוציא את זה.

צביקה ברוט: לא, לא, אין בעיה. אני רק אומר לך, רגע, די, אבל אל תפריעו ככה. אי אפשר

לשמוע. אני רק אומר לך שאם תרצי, כי אני לא רוצה להטריח את כולם,

אילנה נג'ר: לא, לא, אני רוצה שכולם ידעו, כי אני אסביר לכם מה הבעיה איתכם? אתה

יודע מה הבעיה איתכם?

צביקה ברוט: רגע, אילנה, אבל עכשיו אני מדבר.

אילנה נג'ר: לא ...

לאה בם: תני לי בבקשה, בבקשה.

צביקה ברוט: לאה, בבקשה.

לאה בם: את אותה שאילתא שאת העלית עכשיו אני העליתי בקדנציה הקודמת כשישבתי

בצד השני.

אילנה נג'ר: או-קיי.

לאה בם: ואז נסעה משלחת לארצות הברית,

צביקה ברוט: כמה וכמה.

לאה בם: נדמה לי 8 או 10 איש, היה ...

דורית מוריה: אני לא.

לאה בם: את לא.

(מדברים ביחד)

צביקה ברוט: לא משנה, חבר'ה, בלי שמות, בלי שמות. בלי שמות, בבקשה, בלי שמות.

האגף המוניציפלי

לאה בם:

אז אני שאלתי את אותה שאילתא, שאלתי את אותה שאילתא, ואני מוכרחה להגיד ש... מרח אותי והוא ידע שהוא מורח וגם אני ידעתי שהוא מורח, אבל אני שאלתי. למרות מה שאני אומרת עכשיו, אני לא אהבתי את התחילה של התשובה שהקריאה דורית.

אילנה נג'ר:

על זה רציתי בדיוק לדבר.

לאה בם:

רק רגע, ... עם כל זה שהייתה שאילתא, במקרה הספציפי הזה תחילתו של המשפט לא היו צריכים להגיד מה היה בקדנציה הקודמת.

אילנה נג'ר:

תודה רבה.

יהודה הרוש:

למה לא? למה לא?

*****גב' דורית מוריה יצאה מהשיבה*****

לאה בם:

זה לא לעניין. התשובה הנכונה, (מדברים ביחד) אני אגיד לך, למה הדבר שהוא ענייני, זו התשובה האם הנסיעה הזאת הייתה מוצדקת או לא, וזה ראש העיר הסביר לאחר מכן. לכן הסיפא של התשובה היא בסדר גמור. תחילת התשובה, למרות שאני העליתי אז את השאילתא, לדעתי הייתה מיותרת. אין צורך להזכיר את ההיסטוריה. אם הם עשו רע והם לא התנהגו כמו שאני חושבת שצריך לתכנן... זה כרגע לא לעניין. מה שכן לעניין זה הסיבה האם הייתה מוצדקת הנסיעה ועל זה ענה ראש העיר. לכן הסיפא לדעתי היה טוב,

צביקה ברוט:

אני רק אגיד, כשיש שאילתא עניינית עונים עניינית. כשיש שאילתא קנטרנית מקבלת את אותה תשובה.

יהודה הרוש:

ואני אגיד לך למה היא קנטרנית, בסדר?

לאה בם:

אני לא,

יהודה הרוש:

בסדר, ... אני ... עוד הערה. אני אמרתי שאני לא עונה ואני לא מתייחס ולא כלום, זכותה של חברת מועצת העיר. אבל קולגיאלי היא הייתה יכולה לחכות שהמשלחת תחזור, שהיא תעלה את השאילתא ואז לפרסם את הפוסט.

לאה בם:

זה מה שעשיתי אז.

יהודה הרוש:

בדיוק מה שעשית. היא פרסמה האת הפוסט בהיותנו עוד שם.

צביקה ברוט:

לא, לעיתונים קודם.

יהודה הרוש:

לעיתונים קודם. לפוסט ואחר כך שאילתא. זאת אומרת, הסדר היה,

(מדברים ביחד)

האגף המוניציפלי

צביקה ברוט:

גם בכנסת יש נוהל שהחוק לא מאפשר לנו לעשות, מה שהולך לעיתונים קודם לא עונים עליו. אני אגיד דבר אחד שכנראה בקדנציה הקודמת לא עשו לכם, אני מקבל את מה שאת אומרת במאה אחוז וגם קיבלתי את עמדת חבריי פה, וזו הסיבה שלא הפצתי ואין לי כוונה להפיץ למרות שמי שירצה יקבל את זה ממני.

מה לא הפצת?

אילנה נג'ר:

את העלויות של הקדנציה הקודמת.

צביקה ברוט:

לא, לא, אני אבקש אותם מהגזבר, אל תדאג ...

אילנה נג'ר:

(מדברים ביחד)

אם את רוצה בסוף הישיבה את מוזמנת לקבל את זה מהגזבר אצלי, רק ייקח לך המון זמן לצלם את זה, סתם שתדעי.

צביקה ברוט:

הכול בסדר.

אילנה נג'ר:

אני רק רציתי להגיד משפט אחד.

אירנה גנין:

כן, בבקשה. אירנה ואסתר.

צביקה ברוט:

שאם יש באיזה מדינה מישהו רוצה לבנות בבת ים אז בבקשה להזמין ויקטור טל. הוא הכי טוב יודע איפה אפשר לבנות, איך לבנות, אז אתם אם ... אז בבקשה, הוא לא פה, לא, לא פה... בלי שמות.

אירנה גנין:

אמרנו בלי שמות היום. אסתר ואז שמעון ואז סוגרים.

צביקה ברוט:

(מדברים ביחד)

רגע, אסתר ושמעון ואז סוגרים, כי אילנה צריכה ללכת.

צביקה ברוט:

אני מבקשת להגיד שלוש הערות. הערה ראשונה,

אסתר פרון:

רגע, תני לה לסיים.

אילנה נג'ר:

הערה ראשונה, אני אתמול הייתי באיזה יום עיון של משרד החוץ שעוסק בנושא של ערים תאומות, אחיות וכן הלאה וכן הלאה. בזמנו היה מבצע ארצי שקראו לו ציונות 2000 שאפשר היה לעשות ברית ערים תאומות עם ערים שונות. ראש העיר דאז, בלי לומר שמות, התנגד לכך בתוקף וכתוצאה מכך בת ים הפסידה עשרות מיליונים שנתרמו לערים השונות בעזרת ברית ערים תאומות.

אסתר פרון:

אילנה, שמעת?

צביקה ברוט:

אני מקשיבה מאוד.

אילנה נג'ר:

לא, שמעת מה היא אמרה?

צביקה ברוט:

האגף המוניציפלי

אסתר פרון:

סליחה. שמעון יתקן אותי, כי אני לא זוכרת את הציטוט המדויק, האחד יחטא ועל כל העדה יקצוף?

כן.

שמעון ועקנין:

אסתר פרון:

וזה מתייחס למה שלאה אמרה, ואני מצטרפת לדבריה של לאה. תראה, אני חושבת, סליחה, אני חושבת שיש איזה אי צדק שפונים כאילו בככה לקהל. אני הייתי גם במועצה הקודמת וגם בקודם קודמת וגם הקודם קודמת וכל אחד, כל אחד מראשי הערים, לעניות דעתי, עשה כמיטב יכולתו. נכון שהיו כאלה שהייתה להם יותר יכולת, היו כאלה שהייתה להם פחות יכולת, אבל בסך הכול. עכשיו, אני מתנגדת לעניין הזה של אמירה כללית והתנגדתי לה גם בקדנציה הקודמת ובקול רם כשפתאום אמרו: "יש עבריינין מין סביב לשולחן". בעיניי זו הייתה אמירה פוגענית, לא במקום, מכוערת, מפני שאי אפשר לומר במקום שיושבים 10 או 15 גברים, וכן"ל לגבי העניין הזה. אם מישהו עשה מה שהוא עשה, שילם לא שילם, כן שילם, נעשה מה שנעשה זה עבר. אבל היו גם אנשים אחרים. אז למה צריך להגיד "היו כאלה"?

אני אגיד לך למה, קודם כול,

צביקה ברוט:

זה ששאלתי מקודם.

שמעון ועקנין:

אז שנייה, אז אני אענה לשניכם. אני מקבל,

צביקה ברוט:

אבל לא אמרתי את הדבר השלישי.

אסתר פרון:

אה, סליחה, בבקשה.

צביקה ברוט:

אני רגילה 1,2,3.

אסתר פרון:

בבקשה, בבקשה. חשבתי שסיימת.

צביקה ברוט:

הדבר השלישי שאני רוצה לומר, יש חשיבות רבה מאוד לכל הקשרים האלה, אגב גם בתוך העיר וגם בתוך המדינה, לא רק מחוצה לה, עם מקומות אחרים. זה דברים שמעשירים את העיר, זה דברים שמשפרים את שמה, זה דברים שמסייעים גם למדינה לפי דברי החברים ממושרד החוץ שמאוד מאוד מעודדים את זה, מוכנים להשתתף בהוצאות של זה, ולכן בהחלט צריך לעשות את זה, כמובן בדרכים המקובלות ולפי החוק, ומה שאישרו.

אסתר פרון:

האגף המוניציפלי

- זה צריך להגיד גם לך, אסתר, ישר כוח, כי לאורך השנים באמת את הובלת גם את הנושא כמו היום, של קשרי חוץ, מבחינת גם ערים שיתופי פעולה בעולם וגם תרומות בהיקפים שאני לא יודע אם יש בערים אחרות בסדרי הגודל שלנו.
- גם אני אישית הייתי במספר נסיעות, אפילו יותר מאחת, כל הנסיעות האלה, אבל הסכומים שאת מכניסה בנסיעה,
- לא, לא, לא, הם שולמו בתרומה. זה היה בנושא של חינוך והייתה תרומה גדולה ומהתרומה הזאת נסעת.
- ובכל זאת אני אומר, לא, גם אם זה כספי תרומות, בסוף התרומות שאת מצליחה להביא לעיר הן בהיקפים מאוד מאוד גדולים וישר כוח.
- אני באחת הישיבות באמת אבקש, אבקש באחת הישיבות הקרובות שתאפשרו לי באמת להציג את זה.
- בשמחה רבה.
- ואני שהייתי בנסיעות דרך הסוכנות ודרך סופה לנדבר, שרת הקליטה, הייתי משלמת לבד, גם בית מלון וגם את השאר, כן. אמרו לי צריך לבקש...
אגב, הנה דוגמה, אירנה לצורך העניין, או-קיי? דוגמה טובה, נכון?
- (מדברים ביחד)
- הכל שילמתי לבד, ואמרו לי, הם... של קליטה, אני פונה לישיבת מועצה ומבקשת מהקליטה לקחת גרושים ולשלם במקומי? אז,
- הערה נכונה. שמעון, הערה אחרונה בבקשה.
- קודם כול, אני מבקש, דיברו על זה מקודם, ברגע שמדברים בעלמא דברים, אז זה נהיה גרוע. יש בעבר ויש מעבר לעבר, אז תלוי מה זה העבר ומה זה מהעבר לעבר, ואני יודע את זה, אבל בשולחן זה לא נראה טוב, כמו שאמרו שיש פה הכוונה הטרדה מינית או משהו כזה ולא יודעים מי הבנאדם.
- אתה זוכר את זה?
- כן. נכון.
- אתה חשבת שאתה, נכון?
- אני אומר,
- את גדולה, את גדולה.
- שמעון תביע מחאה, מחאה. מחאתך נרשמה. נרשם בלי שביקשת.

צביקה ברוט:

אסתר פרון:

צביקה ברוט:

אסתר פרון:

צביקה ברוט:

אסתר פרון:

צביקה ברוט:

אירנה גנין:

צביקה ברוט:

אירנה גנין:

צביקה ברוט:

שמעון ועקנין:

אסתר פרון:

שמעון ועקנין:

אירנה גנין:

שמעון ועקנין:

אילנה נג'ר:

צביקה ברוט:

האגף המוניציפלי

(מדברים ביחד)

אני לא שמעתי מה היא אמרה.

מעולה, תמשיך, תמשיך.

אני אומר דבר כזה, זה לא בושה לנסוע, זה בסדר גמור, אם הכול נעשה כמו שצריך, לנסוע.

נכון.

אבל מה? שייסעו גם חלק קדמי וגם חלק אחורי וגם חלק שבאמצע. אני לפני כמה זמן היה יום מרוקו בירושלים, עשו יום בכנסת, היה יפה מאוד, ובמקרה דיברנו עם שגריר מרוקו בישראל ואמרנו לו על הדבר הזה של כאילו מועצת העיר. הוא דווקא שמח. ומה אני אומר? זה בסדר לקחת את כל מועצת העיר. מי שנוסע דרך, מי שהזמין אותו, בסדר. כל השאר, כמו בכל מקום מסודר שנותן את חלקו, הכוונה מהנסיעה, ונסע. וזה יפה מאוד. אז אם אתם רוצים תעשו את הנסיעה הבאה למרוקו שזה דבר גדול ויפה וטוב.

(מדברים יחד)

שמעון, תודה רבה.

לא, מה שאני אומר, בעניין הזה של התשובה של אחותי היקרה דורית, התשובה שלה היא לא הייתה, אני חושב, כמו שצריך.

זה לא היא. היא רק הקריאה. זה הכתיבו לה. מה נראה לך שהיא כתבה את התשובה.

כמו שלא כתבה את השאלתא. לא כתבה את התשובה.

נכון. נכון. אתה צודק. אל תדאג כל חודש ... זאת שיכתבו לה.

(מדברים ביחד)

אני רוצה לדעת תשובה, רגע, רגע. אני רוצה, אני רוצה לדעת תשובה,

מצוין. אנחנו בעד שקיפות. לשם שינוי, אנחנו בעד שקיפות.

אז השקיפות תהיה,

אז אם אתה בעד שקיפות,

רגע, אבל את לא נותנת לשמעון לסיים.

אני רוצה תשובה לעבר ומעבר לעבר.

מאה אחוז.

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

שמעון ועקנין:

אילנה נג'ר:

צביקה ברוט:

אילנה נג'ר:

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

שמעון ועקנין:

אילנה נג'ר:

צביקה ברוט:

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

האגף המוניציפלי

שמעון ועקנין:

צביקה ברוט:

זה התשובה.

מאה אחוז. עכשיו אני רק רוצה ברשותכם להגיד דבר כזה. אסתר ולאה, כמובן לאה, תראו. קודם כול, מה שאמרתם, אני חושב, ... אני חושב שבאמת ראוי לא להיכנס לשמות ולא להיכנס לדברים כאלה וזה אני מקבל. אני כן רק אגיד דבר אחד. דמם של נבחרי ציבור לא צריך להיות מותר, ואם יש אנשים שחושבים שמותר להם לראות את חופש הביטוי הביטוי כחופש הביזוי, אני לא מדבר על עצמי, שיגידו מה שהם רוצים, שום דבר לא יעזור. אני מדבר על הסגנים שלי, אני מדבר על חברי המועצה שלי. אף אחד לא יתקוף אותם ואף אחד לא יפקפק ביושר שלהם, בטח אנשים שיש להם חמאה כזו גדולה על הראש, ולפרוטוקול אני אומר את זה,

אתה תקפת אותם, אתה אמרת ... נו באמת. מישהו ביזה אותם או אמר משהו לא טוב. עובדתית. עובדות נאמר.

(מדברים ביחד)

אילנה נג'ר:

אבל את לא נותנת לי להשלים. אילנה, אילנה, שקט. כל משפט שני במה שכתבתם הוא פשוט שקר מוחלט, ולכן אני אומר, חופש הביטוי הוא לא חופש הביזוי. ... לכן אני אומר, שקט, רגע. ולכן אני אומר שדברים קנטרניים ייענו באותה מידה. אנחנו מוכנים לקבל ביקורת, אנחנו לא מוכנים לקבל צביעות, ותהיה תזכורת כמו שאמרת, כל חודש. על כל שאילתא קנטרנית תהיה תזכורת עניינית. וזו הסיבה. זהו.

צביקה ברוט:

מאה אחוז, תהיה שקוף. תביא את זה בצורה עניינית וזה הכול בסדר.

אילנה נג'ר:

אילנה, עצה שלי, עצה שלי, רוצה עצה שלי?

צביקה ברוט:

רגע, אני שואלת שאלה.

אילנה נג'ר:

תשאלי.

צביקה ברוט:

אתה מסכים לזה שהיית צריך לבקש את מועצת העיר לפני שנסעתם?

אילנה נג'ר:

אני אמרתי חד משמעית, אני פניתי ליועצת, רגע (מדברים ביחד) אבל אם היית הולכת ליועצת המשפטית לפני העיתון, בסדר? לפני העיתון ושואלת האם היה אישור, והיא הייתה אומרת לך: "כן, יש פה אישור חריג". אז היית מבינה. גמרנו.

צביקה ברוט:

(מדברים ביחד)

אדוני ראש העיר, אדוני ראש העיר,

אילנה נג'ר:

(מדברים ביחד)

צביקה ברוט: אילנה אני מציע לך, שמעון, שמעון, אתה מפריע לאילנה לשמוע. אני רק מציע, כיוון שיש פה גם דור צעיר שמסתכל עלינו, עליי, על כולם, ועלייך, חשוב מאוד לשים את העובדות כנר לרגלינו,

*****מר יצחק אסקפה יצא מהשיבה*****

צביקה ברוט: אילנה נג'ר: רק עובדות. שום דבר מעבר לזה.

צביקה ברוט: לפני שכותבים שאילתא להתייעץ ולשאול. אם היית עושה, מרימה טלפון אחד ליועצת המשפטית, אז לפחות הדברים הלא נכונים בשאילתא לא היו מופיעים ואז היית חוסכת גם את התשובה שלי, הנה רחל פה מחייכת לגביה.

צביקה ברוט: אילנה נג'ר: אדוני ראש העיר, יש לי עוד הרבה שאילתות שאנשים כותבים לי. כשהן יהיו מוכנות אני אביא לך אותן, או-קיי?

צביקה ברוט: אני יודע. אנשים.

צביקה ברוט: אילנה נג'ר: המון, המון. כמו שאתה דיברת ברבים, הציבור כולו מעביר לך.

צביקה ברוט: אילנה נג'ר: אז בוא נמתין בסבלנות,

צביקה ברוט: אני יכול גם להעביר לך שאילתא אגב?

צביקה ברוט: אילנה נג'ר: גם אתה יכול להעלות שאילתא, בוודאי.

צביקה ברוט: לא, להעביר לך שאילתא, שתעלי.

צביקה ברוט: אילנה נג'ר: אין לי בעיה בכלל.

צביקה ברוט: טוב, בקיצור, יאללה. אנחנו אוהבים, רגע, אנחנו אוהבים שקיפות ואנחנו מוכנים ביקורת. אנחנו לא מוכנים לקבל צביעות. זהו. (מדברים ביחד) חברה, אילנה בסדר? זה אני אומר, פשוט לא מוכן לקבל צביעות ותהיה תגובה ציונית הולמת לכל נושא קנטרני, רגע, לא אמרתי לגביי, איכפת לי שתוקפים את הסגנים שלי. ישיבה נעולה. תודה רבה.